

Омразно, *adv.* abominablement.
 — дѣло, *sn.* l'abomination *f.*
 Омързелявамъ, *vn.* apparesser.
 Омързнувамъ, *vn.* déplaire. [sance *f.*
 Омързнуване, *sn.* l'affaïssement *m.*, déplaï-
 Омърсвамъ, *va.* violer.
 Омърсване, *sn.* la violation.
 Омывамъ (*каль-та*), *va.* décrasser.
 Омыване, *sn.* l'ablution *f.*; || (*пана*), *Chir.*
 l'abstersion *f.* [chander.
 Омыслевамса, *vr.* hésiter à; || *fig.* мар-
 Омыслеване, *m.* l'hésitation *f.*
 Омысленость, *sf.* l'hypocondrie *f.*; || *fig.*
 la mélancolie. || *fig.* sombre.
 Омыслень, *adj.* pensif, morne, mélancolique;
 Омысль, *sf.* le doute; || *имамъ* —, *vn.* douter.
 Омѣвамъ (*глина*), *va.* corroyer; || (*тѣсто*),
 fraïser.
 Онаръгъ (*диво магаре*), *sm.* *quadr.* l'onagre *m.*
 Овазгодишень, *adj.* d'antan (*voyez* Лански).
 Ониксъ (*камикъ*), *sm.* l'onyx et agate —, *sm.*
 Онери (*въ книжна игра*), *sm.* *pl.* les hon-
 neurs *m.*
 Онехарявамса, *vr.* *fat.* s'acagner.
 Оно (*иѣцо*), *sn.* chose, *m* et *f.*
 Онождамъ, *va.* *fig.* faire.
 Онтологически, *adj.* ontologique.
 Онтология (*сжцествословие*), *sf.* l'ontologie *f.*
 Онтологъ, *sm.* un ontologiste.
 Оній който, *pron.* quiconque.
 Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre О.
 Онъ, *pron. dém.* celui-là (*f.* celle-là; *pl.*
 ceux-là); || — зи, ce ou cet (*f.* cette; *pl.*
 ces); || на него, на нея; за него; за нея,
pron. en.
 Онѣмвамъ, *vn.* devenir muet.
 Онѣмване и —мѣне, *sn.* la paralysie, la
 torpeur; || докарвамъ въ —, *va.* endormir.
 Онѣмѣль, *adj.* andormi.
 Оолитъ (*зърлясть камикъ*), *sm.* l'oolithe *m.*
 Опаке, *sn.* l'envers *m.*, le revers; 1. *fig.* le
 contre-pied; 2. (*протиснотомо*), l'inverse *m.*;
 3. на —, *adj.* à l'envers.
 Опакъ, *adj.* choquant.
 — човѣкъ, *sm.* *fig.* mauvais coucheur *m.*
 Опалавамъ (*въ пещъ прѣстни сѣдини*), *va.*
 biseuïer.
 Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poëles, *m.*
 Опалень и —ловиденъ *adj.* opalin.
 Опалителна пещъ, *sf.* fourneau de res-
 suage, *m.*
 Опаловидна лѣскавина, *sf.* l'opalescence *f.*
 Опаль (*сжжъ камикъ*), *sm.* l'opale *f.*
 Опасанъ, *adj.* *Blas.* bandé.
 Опасень, *adj.* *Archit.* d'annelet *m.*
 Опасвамъ, *va.* ceindre, enceindre de, bander;
 || —са, *vr.* se ceindre de, se sangler.
 Опасеване (*дървена краста*), *sn.* *Agric.* la
 teigne.
 Опасевать (*туба*), *v. imp.* ils broutent.

Опасъ (*коланъ т.*), *sm.* sangle de selle, *f.*;
 1. (*на халомъ*), la ventrière; 2. *Archit.*
 l'annelet *m.*, le boudin; 3. стѣгамъ —, *va.*
 sangler; 4. развървамъ — на конь, *va.*
 dessangler.
 Опачна страна, *sf.* le revers.
 Опачно нанечѣтване, *sn.* la contre-epreuve;
 || права —, *va.* contre-epreuve.
 Опашата звѣзда, *sf.* la comète.
 Опашать, *adj.* *H. nat.* *Blas.* caudé.
 — здравецъ, *sm.* plante, la queue-de-renard.
 Опашка (*и на коса, на рокля, на рыба,*
на сукманъ, на тиганъ), la queue: 1. *fat.*
 la s'quelle; 2. (*на кола*), la flèche; 3.
 (*на кометъ*), la chevelure; 4. (*на листо*),
Bot. le pétiole; || съ —, pétiole, *adj.*; 5.
 (*на пилцы*), *Vén.* le balai; 6. (*на рыба*),
 le bat; 7. (*на цѣвте, на плодъ*), *Bot.* le
 pédoncule; || съ —, pédonculé, *adj.*; 8. маха
 — (*за конь*), *v. imp.* il quoaille.
 Опашчица, *sf.* *Bot.* le pédicelle, le pédicule,
 la caudice; || (*на растенеа*), la queue; ||
pl. —цы (*на горностай*), la macheture.
 Опашчна вълна, *sf.* la coaille.
 Опашчно перо (*у пилцы*), *sn.* plume
 recitree, *f.*
 Опашчень, *adj.* *H. nat.* caudal.
 Опера и —рна къща (*театръ*), *sf.* l'opéra
m., drame lyrique *f.*; 1. комическа —,
 opéra-comique *m.*; 2. малка —, *Mus.* l'opé-
 retta et -rette *f.*; 3. (*отъ различни пѣсьи*),
Mus. le pastiche.
 Операція, *sf.* *Chir. Milit. Com.* l'opération *f.*;
 1. (*на искилване*), *Med.* la kélotomie; 2.
 права —, *va.* *Chir.* opérer; 3. оставямса
 да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer,
 être opéré.
 Операторъ, *sm.* un opérateur.
 Оперна пѣса [исписъ на — съ], catalogue
 th matique *m.* [parolier.
 — посма [сжчинителъ на —мы, *Théât.* un
 — пойка, *sf.* une cantatrice.
 Оперникъ, *sm.* un antagoniste.
 Оперничество, *sn.* l'antagonisme *m.*
 Опечено месо (*на жарава, кюлбастия т.*),
sn. la caibonnade.
 Опивамъ, *va.* enivrer; || —са, *vr.* s'enivrer,
 bacchanaliser.
 Опиване, *sn.* l'enivrement *m.*
 Опивателень, *adj.* enivrant, fumeux, vineux.
 Опивателно питие (*у Мексиканцы*), le
 pulqué.
 Опивалка (*у барабанъ*), *sf.* le tirant; ||
Milit. le cranequin.
 Опивамъ, *va.* tendre, bander; 1. (*накъ*), re-
 tendre; 2. (*съ сила*), roïdir et raidir; 3.
 (*въжата на платната*), *Mar.* border; 4.
 (*съ вжже платната*), *Mar.* amurer.
 Опиване, *sn.* la tansion.
 Опиврамя (*на иѣцо*), *va.* fonder; 1. —са, *vr.*